

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 821

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 decembrie 2007

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 920 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

2-3

Decizia nr. 922 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

3-5

Decizia nr. 939 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

5-6

Decizia nr. 944 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă

6-8

Decizia nr. 949 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă.....

8-9

Decizia nr. 975 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

10-11

Decizia nr. 977 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

11-13

Decizia nr. 1.027 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a), art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

13-14

Decizia nr. 1.028 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură civilă

15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 920**

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Maximilian Muntean în Dosarul nr. 20.683/1/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Maria Puiu, lipsind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, apreciind că a fost ridicată exclusiv în scopul tergiversării soluționării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și de păstrare a jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 20.683/1/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză ce a fost scoasă de pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și trimisă curții de apel competente să o soluționeze în temeiul prevederilor legale criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece aceeași instanță judecă atât apelul, cât și recursul. Totodată, se anulează competența exclusivă și specială a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, întrucât se transferă în competența curților de apel judecarea recursului.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, sens în care Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, care au următorul cuprins: „*Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții din Constituție: art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, precum și la dispozițiile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 s-a pronunțat prin numeroase decizii, dintre care menționăm Decizia nr. 137 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate nu aduc atingere principiului imparțialității instanțelor judecătorești, în contextul

dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecarea recursului de către aceeași instanță care a soluționat apelul, dar în complete diferite, nu justifică suspiciunea lipsei de imparțialitate a judecătorilor care se pronunță asupra recursului în condițiile în care cele două căi de atac — apelul și recursul — sunt guvernate de reguli procedurale distincte, menite să asigure realizarea dreptului la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Maximilian Muntean în Dosarul nr. 20.683/1/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 922 din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 22.190/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 918D/2007 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 47/1992, ridicată de Societatea Comercială „Ark Metal Impex” — S.R.L. în Dosarul nr. 45.039/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 126 alin. (3) din Constituție referitor la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, deoarece textul constituțional invocat se referă la soluționarea recursurilor în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu la o competență exclusivă a acesteia de a soluționa recursurile.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 918 D/2007 la Dosarul nr. 826 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie. Totodată, consideră că, la instituirea termenului în care poate fi introdus recursul împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale, legiuitorul a avut în vedere soluționarea cu celeritate a cauzelor.

La sfârșitul ședinței de judecată se prezintă George Daniel Subțirelu, autor al excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 826 D/2007, solicitând să i se acorde cuvântul pe excepție.

Curtea, în vederea respectării dreptului acestuia la apărare, îi acordă cuvântul cu privire la conexarea dosarelor anterior menționate.

George Daniel Subțirelu nu se opune conexării dosarelor.
Președintele îi acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției susține oral concluziile scrise, depuse la instanța care a sesizat Curtea, și depune note scrise și un set de acte.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 aprilie 2007 și 22 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 22.190/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și nr. 45.039/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) și art. 29 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de George Daniel Subțirelu și Societatea Comercială „Ark Metal Impex” — S.R.L. în cauze având ca obiect recursuri împotriva încheierilor prin care au fost respinse cererile de sesizare a Curții Constituționale cu excepții de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât instituie competența instanțelor judecătorești și de arbitraj comercial de a se pronunța cu privire la admisibilitatea unei excepții de constituționalitate, limitând în acest fel accesul persoanelor interesate la justiția constituțională. Totodată, se mai arată că termenul de declarare a recursului împotriva încheierilor prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate curge de la momentul pronunțării instanței, partea interesată neavând posibilitatea să cunoască motivele respingerii acestei cereri.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, ci corespund cerinței referitoare la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și constituie o modalitate eficientă de a preveni exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Procedura de judecată, termenele și alte condiții ale exercitării dreptului la acțiune urmează să se stabilească prin lege, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, reglementarea exercitării recursului prevăzută de textul de lege criticat fiind menită să asigure soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în considerarea dreptului la un proces echitabil, ce trebuie asigurat nu numai părții care invocă excepția de neconstituționalitate, ci și părții adverse.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției prezent,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, având următorul cuprins: „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții cuprinse în Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) referitor la principiile care stau la baza statului român și alin. (5) privind supremația Constituției, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privitor la dreptul la apărare, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 146 lit. d) ce reglementează atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, precum și la prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, se mai invocă și încălcarea următoarelor dispoziții din Declarația Universală a Drepturilor Omului: art. 2, potrivit căruia fiecare om se poate prevala de toate drepturile și libertățile proclamate în Declarație, fără niciun fel de deosebire, și art. 8, în conformitate cu care orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor juridice naționale în cazul încălcării drepturilor sale fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin numeroase decizii, dintre care menționăm Deciza nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, și Decizia nr. 494 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 21 iunie 2006.

Cu acele prilejuri Curtea a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură, pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții de neconstituționalitate care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea în situațiile date asupra oportunității sesizării Curții Constituționale.

Totodată, Curtea a reținut că natura imperativă a termenului de 48 de ore în cadrul căruia partea interesată poate declara recurs împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate are menirea de a da expresie principiului celerității și al soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, în considerarea faptului că excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural în cadrul unui litigiu. Din aceleași rațiuni legiuitorul a instituit și regulile speciale de procedură referitoare atât la exercitarea recursului ca singură cale de atac împotriva

încheierii instanței de judecată, cât și la soluționarea recursului în termen de 3 zile, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces la instanță sau la folosirea căilor de atac.

Pentru aceleași considerente nu poate fi reținută nici încălcarea textelor constituționale și convenționale invocate de autori în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 22.190/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Societatea Comercială „Ark Metal Impex” — S.R.L. în Dosarul nr. 45.039/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 939 din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Virginia Morariu în Dosarul nr. 12.721/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele care au fost susținute în fața instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.721/99/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-un recurs în care instanța a invocat din oficiu excepția inadmisibilității acestuia, considerând că decizia recurată a fost pronunțată în calea de atac a recursului și nu a apelului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât condiționează exercitarea apelului de un criteriu valoric, ceea ce creează inegalitate între justițiabili și limitează accesul la justiție pentru cei implicați în litigii cu o valoare de până la un miliard de lei.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție și nici nu limitează accesul părților la exercitarea căilor de atac prevăzute de lege în conformitate cu normele constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, sens în care Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din concluziile autorului excepției, îl constituie prevederile art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut: „*Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și fără discriminări și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Virginia Morariu în Dosarul nr. 12.721/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 944
din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pietta Glass Working” — S.R.L. din Vălenii de Munte în Dosarul nr. 379/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia nr. 360 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 379/42/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pietta Glass Working” — S.R.L. din Vălenii de Munte.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, potrivit art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, în materie comercială exercitarea apelului nu suspendă de drept executarea hotărârilor date în primă instanță, care sunt executorii. Dar, ignorând aceste dispoziții și aplicându-se cele ale art. 280 din Codul de procedură civilă, „se aduce atingere dreptului câștigat de partea în favoarea căreia s-a confirmat un drept de creanță”, limitându-se astfel „posibilitatea creditorului de a-și realiza efectiv, prin executare silită, dreptul câștigat”.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că suspendarea executării vremelnice prin încheierea instanței de apel nu contravine dreptului la un proces echitabil, dat fiind că această încheiere este supusă recursului, iar partea interesată poate să își prezinte toate apărările și cererile cu privire la acest aspect în cadrul soluționării recursului. Totodată, partea interesată, care a obținut executarea vremelnică, beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale recunoscute de Codul de procedură civilă, în cadrul procesului asupra fondului dreptului, respectiv în cadrul soluționării apelului. Instituirea posibilității părții interesate de a obține suspendarea execuției vremelnice este corelativă dreptului părții adverse de a cere executarea vremelnică și, prin urmare, nu contravine, ci este în deplină concordanță cu dreptul la un proces echitabil. Cu atât mai mult, încuviințarea vremelnică prin ordonanță președințială a suspendării executării vremelnice, în conformitate cu dispozițiile art. 280 alin. 4 din Codul de procedură civilă, nu încalcă dreptul la un proces echitabil, fiind, de asemenea, o măsură temporară ce se poate dispune până la soluționarea definitivă a cererii de suspendare, numai cu plata unei cauțiuni fixate de instanță.

Avocatul Poporului arată că reglementarea dedusă controlului nu conține nicio dispoziție de natură să îngreuească dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, de o instanță independentă, imparțială și instituită prin lege, ci instituie reguli procedurale referitoare la cererea privind suspendarea execuției vremelnice. Textul criticat constituie o normă de procedură, iar, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 280 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „(1) *Cererea pentru suspendarea executării vremelnice se va putea face fie o dată cu apelul, fie deosebit în tot cursul instanței de apel.*

(2) *Cererea se va depune la prima instanță sau instanța de apel, în care caz se va alătura în copie legalizată dispozitivul hotărârii.*

(3) *Cererea de suspendare se va judeca de instanța de apel. Dispozițiile art. 403 alin. 3 sunt aplicabile.*

(4) *Suspendarea va putea fi încuviințată numai cu dare de cauțiune, al cărei cuantum îl va fixa instanța.*

(5) *Până la dezlegarea cererii de suspendare aceasta va putea fi încuviințată vremelnic, prin ordonanță președințială, chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerinței prevăzute la alin. 4.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la prevederile art. 6 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că suspendarea vremelnică a executării nu contravine dreptului la un proces echitabil, pentru că încheierea instanței prin care se dispune suspendarea este supusă recursului, astfel că partea interesată poate să își prezinte toate apărările și cererile cu privire la acest aspect în cursul soluționării recursului. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 126 și 129 din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, iar căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii.

De altfel, prin Decizia nr. 360 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007, Curtea a statuat că dispozițiile art. 280 alin. 5 nu aduc vreo îngreădire dreptului persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pietta Glass Working” — S.R.L. din Vălenii de Munte în Dosarul nr. 379/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 949 din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Pătruț în Dosarul nr. 4.361/318/2007 al Judecătoria Târgu Jiu, de Teodora Cătănicu și Nicolae Cătănicu în dosarele nr. 8.742/299/2007 și nr. 7.842/299/2007 ale Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 736D/2007, nr. 788D/2007 și nr. 789D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 789D/2007 și nr. 788D/2007 la Dosarul nr. 736D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.361/318/2007, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Pătruț.

Prin Încheierea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.742/299/2007, și Încheierea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.842/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Teodora Cătănicu și Nicolae Cătănicu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 16, 21, 29, 44, 51, 53 și 57 din Constituție, deoarece nu prevede distincții cu privire la plata cauțiunii ori de câte ori se formulează cereri de suspendare. De asemenea, se susține că textul de lege criticat, prevăzând posibilitatea suspendării cauzei fără citarea părților și fără ca încheierea prin care s-a dispus suspendarea să poată fi supusă unei căi de atac contravine prevederilor art. 20, 21 și 24 din Constituție.

Judecătoria Târgu Jiu arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Sectorului 1 București arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Trebuie avută în vedere, pe de o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni menite să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reglementarea criticată trebuie analizată în raport cu întregul sistem de garanții procedurale instituite de lege pentru asigurarea posibilității debitorului de a se apăra prin

mijloace judiciare, iar încheierea de soluționare a cererii de suspendare poate fi atacată cu recurs și de debitor și de creditor, beneficiind, în acest mod, de toate garanțiile accesului liber la justiție.

Avocatul Poporului arată că suspendarea provizorie a executării silite, în cazuri urgente, nu aduce atingere dreptului persoanei la judecarea cauzei în mod echitabil, în mod public, într-un termen rezonabil, de o instanță independentă și imparțială, ci se asigură pe această cale tocmai premisele pentru realizarea unui proces echitabil. De asemenea, face referire la Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

„(1) *Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silite, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

(3) *Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.*

(4) *În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauciunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauciunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauciunea depusă este deductibilă din cauciunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la

dreptul la apărare, art. 29 referitoare la libertatea conștiinței, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 51 referitoare la dreptul de petiționare, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 540 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, a statuat că, întrucât plata cauciunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată. De asemenea, prin Decizia nr. 365 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauciuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauciune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Față de cele arătate, se constată că dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate, inclusiv cele ale art. 53, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 29 referitoare la libertatea conștiinței, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 51 referitoare la dreptul de petiționare și ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Pătruț în Dosarul nr. 4.361/318/2007 al Judecătoriei Târgu Jiu, de Teodora Cătănicu și Nicolae Cătănicu în dosarele nr. 8.742/299/2007 și nr. 7.842/299/2007 ale Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 975

din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Maria Eschenasy în Dosarul nr. 2.542/63/2006 (nr. în format vechi 3.394/CIV/2006) al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează completarea și modificarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.542/63/2006 (nr. în format vechi 3.394/CIV/2006), **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Maria Eschenasy într-o cauză civilă având ca obiect o contestație formulată în baza Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin Legea nr. 247/2005 au fost conferite drepturi în plus față de dispozițiile anterioare ale Legii nr. 10/2001, astfel că, în măsura în care nu s-a prevăzut un nou termen de notificare sau o repunere în termen, noile prevederi produc o gravă discriminare între persoanele care beneficiază de prevederile acestei legi.

Tribunalul Dolj — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin Legea nr. 247/2005 sunt repuse în termenul de a formula plângere împotriva dispoziției de respingere a cererii de restituire a imobilelor preluate abuziv doar persoanele care au formulat notificare în baza Legii nr. 10/2001, nefiind o repunere în termenul de a formula notificarea.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât criticile autorului excepției privesc o omisiune de reglementare.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale. În acest sens, arată că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de retrocedare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare, admisibil pe termen scurt, dar intolerabil într-un stat de drept. În ceea ce privește omisiunea legiuitorului de a prelungi prin Legea nr. 247/2005 termenul pentru depunerea notificărilor, arată că, potrivit competenței sale, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederea supusă controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 247/2005 în integralitate, în realitate, obiectul excepției îl reprezintă prevederile titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, prevederi care se referă la modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 care consacră principiul nediscriminării, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că principala critică de neconstituționalitate se referă la o omisiune legislativă, autorul excepției fiind nemulțumit de faptul că actul normativ criticat nu instituie o repunere în termen pentru a beneficia de drepturile ce nu au fost valorificate în temeiul Legii nr. 10/2001, până la adoptarea Legii nr. 247/2005. Însă examinarea criticii de neconstituționalitate cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță „*numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Maria Eschenasy în Dosarul nr. 2.542/63/2006 (nr. în format vechi 3.394/CIV/2006) al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 977
din 6 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d)
coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002
privind regimul străinilor în România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

contradicție dintre textele de lege atacate și prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.824/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 75 alin. (1) lit. c) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”**. Excepția a fost ridicată de cetățeanul chinez Wu Fumao într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unei dispoziții de părăsire a teritoriului României ca urmare a anulării dreptului de ședere temporară în România și obligarea Autorității pentru Străini (în prezent, Oficiul Român pentru Imigrări) la prelungirea dreptului de ședere în România pentru întreaga familie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că prin anularea dreptului de ședere temporară acordat pentru reîntregirea familiei pentru motivul că ar fi intrat în România sub o altă identitate, în perioada de interdicție, se limitează excesiv dreptul la respectul vieții de familie, în condițiile în care fapta nu a fost îndeajuns dovedită și nu s-a stabilit săvârșirea vreunei infracțiuni cu privire la intrarea ilegală pe teritoriul României printr-o hotărâre definitivă. Mai mult, apreciază că o acțiune a statului care aduce atingere dreptului la respectul vieții de familie trebuie să îndeplinească o serie de condiții, respectiv să fie prevăzută de lege și să fie necesară într-o societate democratică, iar respectiva lege să indice cu suficientă claritate limitele și modalitățile de exercitare a marjei de apreciere acordate autorităților.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile art. 75 alin. (1) lit. c) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 75 alin. (1) lit. c) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”, excepție ridicată de cetățeanul chinez Wu Fumao în Dosarul nr. 9.824/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, însoțit de interpretul de limbă chineză, dl Ioan Budura. Lipsește partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției. Prin traducător, acesta susține că legea criticată nu oferă străinilor suficientă protecție în ceea ce privește ocrotirea familiei și a investițiilor realizate în perioada șederii în România.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată, în acest sens, că nerespectarea condițiilor de acordare sau de prelungire a dreptului de ședere temporară în România atrage consecințe legale firești, aplicabile tuturor celor aflați în această situație, astfel că nu se poate reține pretinsa

urgentă a Guvernului nr. 194/2002 nu contravin dispozițiilor art. 26 din Constituția României, și nici art. 8 alin. (1) și (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că „în situația în care un străin nu se supune reglementărilor în materie, respectiv celor privind dreptul de intrare, ședere sau ieșire pe teritoriul sau de pe teritoriul României, acesta urmează să suporte măsurile legale instituite în scopul protejării siguranței și ordinii publice, adoptate în cadrul politicii de control al migrației și în conformitate cu obligațiile asumate de România prin documentele internaționale la care este parte”.

Avocatul Poporului susține că textele criticate sunt constituționale întrucât nu conțin norme contrare principiului respectării și ocrotirii vieții familiale de către autoritățile publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. c) coroborat cu prevederile art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu examinarea prezentei excepții, actul normativ criticat a fost modificat și completat prin Legea nr. 56/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007, art. I pct. 63 din aceasta modificând art. 75 alin. (1) lit. c) din ordonanță, în sensul că soluția legislativă aici conținută și inițial criticată a fost preluată la lit. d) a alin. (1) al art. 75, având, în prezent, următoarea redactare:

— Art. 75 alin. (1) lit. d) — Cazuri de anulare și revocare:

„(1) *Autoritatea pentru străini anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă sau temporară în România, dacă se constată ulterior că: [...]*

d) *străinul a fost îndepărtat anterior de pe teritoriul României și a reintrat, sub o altă identitate, în perioada de interdicție.*”

Totodată, Curtea constată că, la o dată ulterioară sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, prin art. II pct. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru Străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, inițial criticat, a fost parțial modificat, însă soluția legislativă conținută de acesta a fost păstrată de principiu. Astfel că, în prezent, dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 102 alin. (4) — Stabilirea duratei interdicției de intrare în România:

„(4) *Împotriva străinilor care au trecut ilegal ori au încercat să treacă fraudulos frontiera de stat, durata interdicției va fi de 5 ani.*”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate încalcă dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la dreptul la respectarea vieții private și de familie. Se invocă, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru cele ce se vor arăta în continuare:

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în aceea că măsura interdicției de intrare în România pentru o perioadă de 5 ani, dispusă împotriva străinilor care au trecut ilegal ori au încercat să treacă fraudulos frontiera de stat, ca și măsura anulării dreptului de ședere temporară sau permanentă în România, acordat străinului care a fost îndepărtat anterior de pe teritoriul României și a reintrat, sub o altă identitate, în perioada de interdicție, încalcă dreptul la respectarea vieții private și de familie și constituie măsuri excesive față de situația determinantă.

Or, Curtea constată că măsura dispusă în temeiul textelor de lege criticate este motivată prin decizia Autorității pentru Străini (în prezent, Oficiul Român pentru Imigrări) și are ca scop principal protejarea siguranței și ordinii publice, în condițiile în care destinatarul acestei măsuri nu s-a supus reglementărilor interne în materie și, eludând aceste prevederi, a încercat să obțină anumite drepturi sau privilegii legale. Așadar, sancțiunile legale sunt o consecință firească a nerespectării legii și se aplică tuturor celor aflați în această situație, fără discriminări pe criterii de naționalitate.

În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea dreptului la respectarea vieții private și de familie, Curtea constată că prevederile art. 75 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu conțin norme contrare dreptului fundamental invocat. Situația particulară a fiecărei persoane aflate în ipoteza textelor criticate, și care poate avea legătură cu exercitarea acestui drept — așa cum pretinde autorul excepției de față —, nu reprezintă argumente de natură să determine neconstituționalitatea textelor de lege, ci constituie, eventual, aspecte de fapt pertinente pentru soluționarea cauzei, pe fond, de către organele competente.

În sfârșit, Curtea constată ca neîntemeiate și criticile referitoare la lipsa de claritate și precizie a prevederilor de lege criticate, întrucât acestea întrunesc condițiile de accesibilitate și previzibilitate, fiind, totodată, redactate cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de cetățeanul chinez Wu Fumao în Dosarul nr. 9.824/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.027
din 13 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a),
art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei
în vederea creșterii copilului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a), art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Maria Cornelia Dascălu în Dosarul nr. 1.429/59/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin consilier juridic, lipsă fiind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se externalizează din bugetul asigurărilor sociale indemnizația pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, scopul acestui act normativ fiind oferirea de condiții egale tuturor familiilor.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la Decizia nr. 261 din 20 martie 2007 și Decizia nr. 249 din 20 martie 2007, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.429/59/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția**

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a), art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Maria Cornelia Dascălu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că legiuitorul, suprimând un drept subiectiv deja dobândit, determină o aplicare retroactivă a dispozițiilor de lege criticate, ceea ce contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Modificând Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 prin Legea nr. 7/2007, legiuitorul nu a respectat principiul certitudinii juridice nici în privința protecției drepturilor dobândite, nici în privința principiului neretroactivității legii, încălcându-se, astfel, regula statuată de prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că aspectele înveredate de autoarea excepției vizează în realitate interpretarea dispozițiilor de lege a căror neconstituționalitate s-a invocat, precum și lămurirea problemei aplicării acestora în timp, astfel încât să fie respectat principiul neretroactivității legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textele de lege criticate sunt o completare, în vederea clarificării, a dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, potrivit căruia „pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă prevederile referitoare la concediul și indemnizația pentru creșterea copilului, cuprinse la [...] art. 79 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, [...], precum și orice alte dispoziții contrare”. Deoarece dispozițiile art. 79 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 au fost abrogate încă de

la data de 1 ianuarie 2006, de la aceeași dată au devenit aplicabile pentru magistrați dispozițiile generale cuprinse în ordonanță, dispoziții de imediată aplicare situațiilor juridice în curs de desfășurare. Aplicarea imediată a legii noi pentru situațiile juridice în curs de desfășurare nu contravine principiului neretroactivității legii, fiind un alt efect specific intrării în vigoare a unei legi, care, pentru motive de ordine publică, se poate aplica situațiilor neconsumate la data intrării sale în vigoare. De altfel, este opțiunea exclusivă a legiuitorului ca, în ceea ce privește situațiile în curs de desfășurare, să aleagă între legea veche și legea nouă.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu au caracter retroactiv, întrucât se aplică doar de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, așa cum de altfel prevede în mod expres chiar textul de lege. Cât privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanței de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. a), art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005. Textele de lege criticate au fost modificate, respectiv introduse prin Legea nr. 7/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2007.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

Art. 24 alin. (1) lit. a): „(1) *Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și persoanelor care, la data de 31 decembrie 2005, se aflau în una dintre următoarele situații:*

a) *în plata indemnizației pentru creșterea copilului, reglementată de dispozițiile cuprinse în actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2).”;*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a), art. 25 și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Maria Cornelia Dascălu în Dosarul nr. 1.429/59/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Art. 25: „*De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență încetează plata indemnizației pentru creșterea copilului, efectuată în condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și de actele normative speciale menționate la art. 3 alin. (2).”;*

Art. 26¹: „*Pentru persoanele care au beneficiat până la data de 31 decembrie 2005 de drepturile prevăzute la art. 79 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 249 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, referitoare la art. 24 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, și prin Decizia nr. 812 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 985 din 11 decembrie 2006, referitoare la art. 25 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, a statuat că, potrivit principiului neretroactivității legilor, o lege devine obligatorie numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, ea rămânând în vigoare până la apariția unei alte legi care o abrogă în mod explicit sau implicit. Prin urmare, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. Neadmiterea unei atare soluții ar determina rezolvarea diferențiată a aceleiași situații juridice, în raport cu data intrării în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, ceea ce ar contraveni principiului egalității în drepturi a cetățenilor, aplicând persoanelor aflate în aceeași situație juridică un tratament discriminatoriu, contrar spiritului legii noi.

În consecință, s-a reținut că dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. a) și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.028
din 13 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 3.805/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Ilie Lupulescu în Dosarul nr. 2.231/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde personal Ilie Gheorghe Vasile Cornel și părțile Atena Nicoleta Chiru, Elena Cristina Chiru, Marian Emanuel Chiru, Mariana Basarab prin mandatarul Ilie Gheorghe Vasile Cornel. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse în Dosarul nr. 695D/2007 prin care autorul excepției de neconstituționalitate solicită introducerea în cauză a Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale, precum și revenirea asupra solicitării punctelor de vedere de la președinții celor două Camere ale Parlamentului.

Ilie Gheorghe Vasile Cornel solicită admiterea celor două cereri.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererilor.

Curtea, deliberând, respinge cererile depuse în Dosarul nr. 695D/2007.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 672D/2007 și nr. 695D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Ilie Gheorghe Vasile Cornel este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 695D/2007 la Dosarul nr. 672D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, Ilie Gheorghe Vasile Cornel solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că prin modificarea textului de lege criticat se îngreșește accesul liber la justiție. De asemenea, acest text de lege contravine prevederilor art. 16, 49 și 53 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.805/3/2006, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel.

Prin Încheierea din 16 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.231/1/2007, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Lupulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin modificările legislative aduse textului de lege criticat se încalcă dispozițiile art. 16 și art. 24 alin. (1) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 16 din Legea fundamentală. În ceea ce privește modificările aduse acestui text, se arată că aceasta nu constituie o discriminare, ci reprezintă măsuri luate de legiuitor în scopul evitării tergiversării judecării prin utilizarea abuzivă a drepturilor procesuale și a respectării principiului celerității judecării.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că norma criticată nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței sale, așa încât susținerile autorului excepției privind caracterul discriminatoriu al acestui text de lege sunt lipsite de temei. De asemenea, alin. 4 al art. 30 din Codul de procedură civilă nu face decât să stabilească sarcina soluționării cererii de recuzare a instanțelor ierarhic superioare, cereri care sunt, de altfel, astfel cum o arată și art. 28 alin. 21, inadmisibile pe fond. Așadar, textul de lege criticat dă deplină expresie principiilor constituționale ale liberului acces la justiție și dreptului la apărare, acordând prin instituția recuzării posibilitatea părților de a solicita, în cazurile expres determinate de lege, îndepărtarea unuia sau mai multor judecători de la soluționarea unei cauze civile.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza norme legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. În plus, dispozițiile art. 30 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc numai prin lege. Legiuitorul este, așadar, îndreptățit să stabilească măsurile legislative adecvate pentru a se asigura desfășurarea proceselor și pentru a se împiedica abuzul de drept. Dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea persoanei interesate de a se adresa justiției și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil. Totodată, pe parcursul întregului proces, părțile au posibilitatea de a-și valorifica pretențiile și de a dovedi netemeinicia pretențiilor părții adverse.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 30 din Codul de procedură civilă. Alin. 2 a fost modificat, iar alin. 3 a fost abrogat prin Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Alin. 4 a fost modificat prin Legea nr. 459/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.*

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.

Cererile de recuzare inadmisibile potrivit art. 28 se soluționează de instanța în fața căreia au fost formulate.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 3.805/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Ilie Lupulescu în Dosarul nr. 2.231/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157989